

по-горните курсове. Със свояте сърдечни обновки и прамота той беше симпатия у всеки, който разговараше с него. Особено активно беше неговото участие в литературно-музикалните забави, които тогава често се устраиваха, както в самото училище пред възпитаниците на същото, така и в градските театралини салени за възпитаниците на другите учебни заведения и за гражданите. Неговата отлична дарба да декламира стихове от наши и чужди автори бързо стана известна на всички. Особено се вдъхновяваше когато рецитираше Ботев или Яворов. Със свойствания му ентузиазъм Вапцаров участвуваши и в известния и любим на варненци тембурашки оркестър на Морското училище, който по онова време беше единствен в България. Притежаваше и добър певчески глас, затова участвуваши денонощ и в хора на училището. Изпъкваше ясно и неговите сценични дарби. В училището беше създадена любителска театрална трупа, на която по това време той беше не само ръководител, но и най-добрият артист-изпълнител на главните роли. Никога няма да забравя когато го гледах в представлението на "Хъшове" от Ив. Васов. Вапцаров изпълняваше главната роля на Странджата с такова вдъхновение и артистичне майсторство, че смяtam, биха му завидели и най-добрите театрални артисти по професия.

В Морското училище, което разполагаше с голяма в многотомна библиотека, богата не само на морска и техническа, но и на художествена литература, се получаваше голям брой български и задградични списания, в това число и съветското списание "Морской сборник". Не по-малка, брояща няколко хиляди тома библиотека имаше и към щаба на флота, в която между другите научни книги и списания, на рафтовете се виждаше "Капиталът" на К.Маркс и съветските списания "Морской сборник" и "Техника и вооружение". Младият Вапцаров имаше възможност да работи упорито над себе си,

С. Вапцаров